

Dosar nr. 2010

- anulare act administrativ-

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR.6859

Ședința publică din data de 07 noiembrie 2011

Președinte

Grefier

Pe rol, pronunțarea asupra cererii având ca obiect "anulare act administrativ" formulată de reclamantul _____ domiciliat în com. _____ str. _____, jud. Suceava-titular al Cabinetului de avocat _____ în contradictoriu cu pârâta **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.**

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 20 octombrie 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta, și când, pentru a da posibilitatea reclamantului să depună la dosar concluzii scrise, pronunțarea s-a amânat pentru data de 27 octombrie 2011, apoi, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea s-a amânat pentru 03 noiembrie 2011 și pentru azi, 07 noiembrie 2011.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată sub nr. _____ 2010 din data de 20.07.2010, reclamantul _____ în calitate de titular al Cabinetului de avocat _____ a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Ministerul Finanțelor Publice-Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, anularea Deciziei nr. _____ din 19.01.2010 emisă de D.G.F.P. Suceava, desființarea în parte a Deciziei de impunere nr. _____ din 29 septembrie 2009 și a Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. _____ din 29 septembrie 2009, cu privire la suma totală de _____ lei, din care impozit pe venit _____ lei și suma de _____ lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, prin Decizia de impunere nr. _____ din 29 septembrie 2009 și a Raportului de inspecție fiscală generală înregistrat sub nr. _____ din 29 septembrie 2009, i-au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată, în cuantum total de _____ lei, din care suma de _____ lei reprezintă impozit pe venitul net anual stabilit în plus, iar suma de _____ lei reprezintă obligații fiscale accesorii.

A formulat împotriva acestor acte administrative unilaterale, însă aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată, nemotivată și nesusținută cu documente de către pârâtă, prin Decizia nr. _____ di. 19.01.2010, a cărei anulare o solicită prin acțiunea de față.

Consideră că Decizia nr. _____ din 19.01.2010 emisă de pârâta M.F.P.-A.N.A.F. - D.G.F.P. Suceava este nelegală și netemeinică pentru următoarele argumente:

Pârâta D.G.F.P. Suceava a justificat respingerea contestației pe lipsa motivelor de fapt și de drept, argumentând de fiecare dată că din contestație nu rezultă cu claritate suma contestată, individualizată pe categorii de impozite și taxe, în sensul că inițial în contestația formulată se precizează că se contestă integral sumele stabilite suplimentar de organele de

Dec. 16/2010

Dosar 127/2009 - OPERAT REGISTRUL 3

control, în timp ce din conținutul contestației, privind prezentarea motivelor pe capete de cerere rezultă că nu se contestă integral baza de impozitare stabilită suplimentar de organele fiscale.

Această susținere este necorespunzătoare adevărului, întrucât nu a susținut niciodată că ar contesta integral sumele stabilite suplimentar. Împrejurarea că în debutul contestației a arătat că înțelege să conteste cuantumul total stabilit de organele de control nu înseamnă că ar fi contestat integral debitul, cu atât mai mult cu cât a solicitat în mod expres admiterea contestației și desființarea doar în parte a deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală generală contestate.

Pe de altă parte, nu poate fi primită susținerea pârâtei D.G.F.P. Suceava că nu ar fi menționat cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora, în conformitate cu prevederile pct. 2.1. din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, anexa 1.

A mai arătat reclamantul că, așa cum rezultă din parcurgerea motivelor din contestație, a fost suficient de clar și de explicit în motivarea în fapt și în drept a demersului său, indicând defalcat, atât pe ani, cât și pe categorii de impozite, taxe și accesorii ale acestora care sunt sumele contestate din cuantumul stabilit de organele de control.

Față de sumele suplimentare de plată, stabilite de organele de control fiscal pentru anii 2004-2008, reclamantul a arătat că înțelege să conteste suma de lei, din care: suma de lei aferentă anului 2004, suma de lei, aferentă anului 2005, suma de lei aferentă anului 2006, suma de lei aferentă anului 2007 și suma de lei aferentă anului 2008.

În ceea ce privește sumele recunoscute și acceptate, acestea sunt în cuantum total de lei.

Adunând sumele contestate pentru toți anii supuși controlului (2004-2008), rezultă că din suma totală de lei stabilită suplimentar de plată de către organele de control, reclamantul a recunoscut suma de lei, iar suma de lei a fost contestată.

Așa cum a precizat și în cuprinsul contestației fiscale, înregistrată la D.G.F.P. Suceava sub nr. din 9 nov. 2009, erau inserate toate datele de care avea nevoie pârâta pentru a soluționa contestația pe fond a defalcat, pentru fiecare an în parte, care anume sumă o acceptă și care o contestă, cu precizarea clară a categoriei de taxă, impozit sau accesorii ale acestora, reprezentată de fiecare sumă în parte.

A mai susținut reclamantul că nu este adevărat că ar fi primit adresa de care face vorbire pârâta, nr. din 17.12.2009, întrucât nu a semnat și nu a ștampilat nicio confirmare de primire în data de 24.12.2009, cum susține pârâta. Singura confirmare de primire semnată și ștampilată de este aceea a corespondenței prin care i s-a comunicat Decizia nr. din 19.01.2010, primită la data de 22.01.2010.

În drept reclamantul a invocat disp. art.8 și 11 din Legea nr.554/2004, disp. art.218 alin.2 din OG nr.92/2003.

În dovedire, reclamantul a depus înscrisuri (filele 10-60) și a solicitat, iar instanța a încuviințat proba cu expertiza contabilă.

Prin întâmpinarea formulată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În ceea ce privește considerentele de natura procedurala invocate de reclamanta în contestația formulată, arată că reclamantul apreciază că raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere sunt lovite parțial de nulitate absoluta cu referire la anii 2004 și 2005, pentru următoarele motive:

Activitatea de inspecție fiscală nu avea competența teritorială în ceea ce privește administrarea impozitelor și exercitarea controlului pentru anii 2004 și 2005, perioada în care

contestatorul avea domiciliul în localitatea în avizul de inspecție fiscală s-a menționat că urmează a fi supusă inspecției fiscale perioada 1.01.2005-31.12.2008, fără nicio mențiune cu privire la anul 2004; inspecția fiscală nu putea privi decât anii 2008, 2007 și 2006, cu excluderea perioadei 2004- 2005.

Or, aceste argumente nu pot fi primite, întrucât în conformitate cu disp. art. 33 alin. (1) din O.G. nr.92/2003, schimbarea domiciliului fiscal de către contribuabil conduce la preluarea administrării impozitelor de către noul organ fiscal. Întrucât la data efectuării inspecției fiscale domiciliul fiscal al contribuabilului era în loc. județul Suceava, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Suceava avea competența teritorială în ceea ce privește administrarea impozitului pe venitul anual.

În speță, perioada supusă inspecției fiscale s-a extins și asupra anilor 2004 și 2005 întrucât în timpul verificării s-au ivit indicii cu privire la diminuarea impozitului pe venit pentru anii 2004 și 2005.

Referitor la sumele ce rezultă din neadmiterea la deducere a indemnizației de deplasare înregistrată în jurnalul de încasări și plăți, motivat de faptul că durata delegației este mai mică de 12 ore/zi, precizează că, potrivit art. 49 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 571/2003, următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat: suma cheltuielilor cu indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în alta localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice.

În ceea ce privește condițiile de acordare a indemnizației pe perioada delegării pentru instituțiile publice, devin incidente prevederile cap. 2 pct. 10 din H.G. nr. 543/1995 - Pentru delegarea cu o durată de o singură zi, precum și pentru ultima zi, în cazul delegării de mai multe zile, indemnizația se acorda numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore.

În concluzie, având în vedere că în cazul în care durata deplasării este mai mică de 12 ore indemnizația de delegare nu se acordă, cheltuielile cu diurna înregistrate de petent nu sunt deductibile.

Referitor la cheltuielile ce nu au fost admise la deducere arată că, contribuabilul nu justifică deducerea cheltuielilor cu documente care să conțină date de identificare ale Cabinetului de Avocat, astfel încât acesta nu are dreptul la deducerea cheltuielilor respective.

Referitor la venitul net stabilit suplimentar în anul 2004 în cuantum de lei, precizează că, organele de inspecție fiscală au constatat că petentul nu a declarat venitul net de lei. Astfel, avocatul stagiar a efectuat în perioada 27.08.2004-31.12.2004 operațiuni de încasare onorarii avocat în numele Cabinetului de pe documente (chitanțe) aflate în gestiunea acestuia, documente ce sunt evidențiate în fișele de documente cu regim special și în situația cu documente folosite în perioada 2004-2008.

În concluzie, veniturile au fost obținute în numele Cabinetului de Avocat în baza documentelor sale, motiv pentru care acesta avea obligația înregistrării și declarării tuturor veniturilor realizate.

În ceea ce privește suma de lei, aferentă anului 2005, neadmisă la deducere, reclamantul susține că aceasta reprezintă încasarea unui onorariu avocat iar nu o cheltuială, așa cum consideră organul de inspecție fiscală.

Deși prin adresa D.G.F.P. Suceava nr. 12.2009 s-a solicitat petentului să prezinte documentele pe care le consideră necesare în susținerea cauzei, acesta nu a dat curs acestei solicitări, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere a fost respinsă ca nesusținută cu documente.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Prin decizia de impunere nr. din 29.09.2009 (emisă în baza raportului nr. /29.09.2009) pârâta a stabilit în sarcina reclamantului obligația de a achita suma de

lei cu titlu de impozit pe venitul anual suplimentar, suma de lei cu titlu de majorări de întârziere aferente impozitului pe venit anual.

Prin decizia nr. din 19.01.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, a fost respinsă contestația formulată de reclamant împotriva deciziei de impunere nr. din 29.09.2009 emisă în baza raportului nr. '29.09.2009.

Instanța are în vedere că prin decizia de impunere mai sus menționată s-a constatat pentru anul 2004 o diferență de venit anual impozabil de lei, iar în sarcina reclamantului s-a stabilit o diferență de impozit pe venitul net anual de lei și accesorii în sumă de lei, iar acesta a contestat suma de lei cu titlu de diferență de venit net anual stabilită suplimentar de organele de control fiscal și accesorii în sumă de lei.

În ceea ce privește anul 2005 s-a constatat de către organele de inspecție fiscală o diferență de venit net anual impozabil de lei, s-a stabilit în sarcina reclamantului o diferență de impozit pe venit net anual de lei și accesorii în sumă de lei, iar reclamantul a contestat suma de lei cu titlu de diferență de venit net anual stabilită suplimentar de organele de control fiscal și accesorii mai sus menționate.

În ceea ce privește anul 2006 s-a constatat de către organele de inspecție fiscală o diferență de venit net anual impozabil de lei, s-a stabilit în sarcina reclamantului o diferență de impozit pe venit net anual de lei și accesorii în sumă de lei, iar reclamantul a contestat suma de lei cu titlu de diferență de venit net anual stabilită suplimentar de organele de control fiscal și accesorii în sumă de lei.

În ceea ce privește anul 2007 s-a constatat de către organele de inspecție fiscală o diferență de venit net anual impozabil de lei, s-a stabilit în sarcina reclamantului o diferență de impozit pe venit net anual de lei și accesorii în sumă de lei, iar reclamantul a contestat suma de lei cu titlu de diferență de venit net anual stabilită suplimentar de organele de control fiscal și accesorii în sumă de lei.

În ceea ce privește anul 2008 s-a constatat de către organele de inspecție fiscală o diferență de venit net anual impozabil de lei, s-a stabilit în sarcina reclamantului o diferență de impozit pe venit net anual de lei și accesorii în sumă de lei, iar reclamantul a contestat suma de lei cu titlu de diferență de venit net anual stabilită suplimentar de organele de control fiscal și accesorii în sumă de lei.

Având în vedere înscrisurile aflate la dosar și raportul de expertiză efectuat în cauză se reține următoarele:

În ceea ce privesc considerentele de natură procedurală, invocate de reclamant, se constată că acestea sunt nefondate pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 33 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală, pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluși organ fiscal, județean, local sau al municipiului București, stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărui rază teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului [...]

Schimbarea domiciliului fiscal de către contribuabil conduce la preluarea administrării impozitelor de către noul organ fiscal. Astfel, în situația în care contribuabilul își schimbă domiciliul fiscal, conform prevederilor pct. 31.9 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 rep., competența pentru soluționarea oricărei probleme privind administrarea revine organului fiscal de la vechiul domiciliu fiscal până la data la care s-au operat modificările în registrul contribuabililor, iar după această dată competența aparține organului fiscal de pe raza teritorială unde contribuabilul își are noul domiciliu fiscal.

Întrucât la data efectuării inspecției fiscale domiciliul fiscal al contribuabilului era în loc. , județul Suceava, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P.

Suceava avea competența teritorială în ceea ce privește administrarea impozitului pe venitul anual.

Potrivit art. 98 alin. (3) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 rep., la celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

În speță, perioada supusă inspecției fiscale s-a extins și asupra anilor 2004 și 2005 întrucât în timpul verificării s-au ivit indicii cu privire la diminuarea impozitului pe venit pentru anii 2004 și 2005.

În ceea ce privește suma de lei (pentru anul 2004), se constată, avându-se în vedere dispozițiile art. 10 din H.G. nr. 543/1995, anexei I din Ordinul nr. 1850/14.12.2004, cât și faptul că în ordinele de deplasare nu este trecută ora plecării, ora sosirii și niciun raport de activitate, astfel că nu se poate determina dacă durata deplasării de o zi a fost de cel puțin 12h.

În aceste condiții, suma de lei în mod corect a fost reținută de organul de control ca diferență de venit net nedeclarat, motivat de faptul că nu este deductibilă fiscal.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând alte cheltuieli, se reține că documentele justificative nu cuprind mențiunile prevăzute de dispozițiile art. 14, 15 din Ordinul nr. 1040/2004.

Astfel, avându-se în vedere dispozițiile pct. 43 din Ord. nr. 1040/2004, în mod corect inspectorii fiscali au constatat că această sumă nu poate fi deductibilă fiscal.

În ceea ce privește suma de lei, se are în vedere că în anul 2004 reclamantul a încheiat un contract de colaborare cu avocatul stagiar . iar suma mai sus menționată reprezintă diferența de venit net aferent veniturilor și cheltuielilor avocatului stagiar, pentru care reclamantul a ținut o evidență separată a veniturilor și cheltuielilor.

În plus, această sumă a fost declarată și înregistrată la A.F.C. conform deciziei de impunere anuală nr 16.05.2005.

Pentru aceste considerente, se constată că în mod greșit inspectorii fiscali au apreciat că reclamantul trebuia să declare pentru anul 2004 suma de lei cu titlu de venit net .

În ceea ce privește suma de lei (pentru anul 2005) reprezentând cheltuieli diurnă deplasare, se constată că ordinele de deplasare nu au fost completate conform dispozițiilor Ordinului nr. 1850/2004, astfel că nu se poate determina dacă durata unei deplasări de o zi a fost de cel puțin 12 h.

Pentru aceste considerente se constată că în mod corect inspectorii fiscali au constatat că această sumă nu este deductibilă și au constatat că reprezintă venit net impozabil.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând alte cheltuieli, se reține că doar suma de lei reprezentând contravaloarea unor facturi (menționate la anexa 3-f 371 din raportul de expertiză efectuat în cauză), este deductibilă fiscal.

Astfel conform raportului de expertiză contabilă, s-a acceptat suma de lei din totalul bonului fiscal 28.10.2005, în valoare lei, reprezentând masa servită cu ocazia deplasării la Iași, conform ordinului de deplasare 28.10.2010, în vederea achiziției de piese auto; s-a acceptat masa servită ca și cheltuială deductibilă, dacă nu s-a solicitat diurnă, la nivelul diurnei legale în 2005, $10,5 \text{ lei} \times 2,5 = 26,3$

De asemenea s-a acceptat suma de lei și lei, reprezentând contravaloare materiale investiții baie, contravaloare factură ff 15.12.2005 și materiale electrice, consumabile, contravaloare factură nr. 12.12.2005.

S-a acceptat suma de lei, contestată la poziția , motivat de faptul că aceasta nu reprezintă o cheltuială ci o încasare de onorariu avocat.

S-a acceptat suma de lei, parte din contravaloarea facturii nr. /30.04.2005, doar contravaloarea rechizitelor, nu și a cărților de literatură, contrar celor arătate de pârâtă în obiecțiunile aduse raportului de expertiză factura este emisă pe birou avocat .

Diferența de lei reprezentând contravaloarea facturilor menționate în anexa 3 (f.371) din raportul de expertiză contabilă nu este deductibilă fiscal, întrucât o parte din materialele consumabile sunt achiziționate pe persoană fizică, iar pentru celelalte cheltuieli, bonurile fiscale nu au fost completate conform prevederilor legale.

În ceea ce privește suma de lei (anul 2006) reprezentând diverse cheltuieli, menționate în anexa 3 la raportul de expertiză, se reține că suma de lei reprezintă contravaloarea unor facturi de telefon, însă persoana fizică a încheiat contractul, iar facturile sunt, de asemenea, emise pe persoana fizică

În aceste condiții, cu excepția sumei de lei reprezentând contravaloare recuzite, diferența până la suma de lei reprezintă cheltuiulă nedeductibilă.

În plus, așa cum a arătat și reclamantul și a fost confirmat și de expertiza efectuată în cauză, din eroare în decizia de impunere contestată a fost menționată suma de lei reprezentând plăți efectuate în documente care nu conțin datele de identificare ale Cabinetului de avocat în loc de suma de lei.

În ceea ce privește suma de lei (pentru anul 2007), reprezentând cheltuieli diurnă pentru considerentele expuse mai sus cu privire la suma de lei (anul 2004), se apreciază că în mod corect organele de control fiscal au apreciat că este o cheltuiulă nedeductibilă fiscal.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând diverse cheltuieli se reține că, așa cum a arătat reclamantul și cum a fost confirmat și prin raportul de expertiză întocmit în cauză, din adunarea valorilor corespunzătoare tuturor pozițiilor indicate în raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere contestată a rezultat suma de lei și nu suma mai sus menționată.

De asemenea, se reține că suma de lei reprezintă cheltuieli nedeductibile (menționate în anexa nr.3 la raportul de expertiză-f377), întrucât o parte dintre ele reprezintă facturi, iar contractul este încheiat pe persoană fizică, iar o parte nu sunt aferente veniturilor biroului de avocatură.

În ceea ce privește suma de lei (pentru anul 2008), reprezentând cheltuieli diurnă, se constată că doar suma de lei (f 381) este o cheltuiulă deductibilă fiscal, întrucât există confirmarea instanței, prin ștampilă, pentru două zile consecutive, există factură pentru carburanți și documente justificative pentru cazare.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând diverse cheltuieli (enumerare în anexa nr.3 la raportul de expertiză-f381), se constată că suma de lei reprezintă cheltuieli nedeductibile, întrucât o parte din această sumă reprezintă contravaloare facturi emise pe persoană fizică, iar contractul este de asemenea încheiat pe persoană fizică, iar o parte din ele nu sunt aferente veniturilor cabinetului de avocatură.

În plus, se constată, așa cum a rezultat din raportul de expertiză efectuat în cauză și cum a arătat și reclamantul în mod greșit s-a menționat în decizia de impunere contestată suma de lei reprezentând plăți efectuate cu documente care nu conțin datele de identificare ale Cabinetului de Avocat, în loc de suma de lei, cum era corect.

În consecință, pentru considerentele expuse mai sus, se constată că diferența de impozit datorată de reclamant pe anul 2004 este de lei, iar accesoriile sunt în sumă de lei, diferența de impozit datorată de reclamant pe anul 2005 este de lei, iar accesoriile sunt în sumă de lei, diferența de impozit datorată de reclamant pe anul 2006 este de lei, iar accesoriile sunt în sumă de lei, diferența de impozit datorată de reclamant pe anul 2007 este de lei, iar accesoriile sunt în sumă de lei și diferența de

impozit datorată de reclamant pe anul 2008 este de lei, iar accesoriile sunt în sumă de lei.

În consecință, pentru motivele expuse mai sus, instanța va admite în parte acțiunea și, în consecință, va anula decizia nr. 19.01.2010 emisă de A.N.A.F.-D.G.F.P. Suceava

De asemenea, va anula în parte decizia de impunere nr. din 29.09.2009 și raportul de inspecție fiscală nr. din 29.09.2009 emise de A.N.A.F.-D.G.F.P. Suceava în ceea ce privește suma de lei cu titlu de impozit pe venit anual suplimentar și cu privire la suma de lei cu titlu de majorări de întârziere.

În ceea ce privesc cheltuielile de judecată, instanța are în vedere că reclamantul a achitat suma de lei reprezentând contravaloare raport de expertiză. De asemenea, a fost prezent la 8 termene de judecată, iar la instanță s-a deplasat cu un autovehicul, așa cum rezultă din bonurile fiscale nr. /2011 depuse de reclamant. Totodată, va avea în vedere că distanța Suceava-Vatra Dornei și retur este de 266 km, prețul unui litru de benzină este de lei (cf. bonului fiscal nr. 2011) și un consum de carburant la 100 km (conform dispoz. art.16 don H.G. nr. 1860/2006). Totodată a achitat taxă judiciară de timbru și timbru judiciar în valoare de lei.

Având în vedere că reclamantului i s-au admis în parte pretențiile, va obliga pârâta, în baza art.274,276 Cod proc. civ., să achite reclamantului suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,
În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea având ca obiect "anulare act administrativ" formulată de reclamantul domiciliat în com. str. , nr. , jud. Suceava-titular al Cabinetului de avocat în contradictoriu cu pârâta **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.**

Anulează decizia nr. /19.01.2010 emisă de A.N.A.F.-D.G.F.P. Suceava.

Anulează în parte decizia de impunere nr. din 29.09.2009 și raportul de inspecție fiscală nr. din 29.09.2009 emise de A.N.A.F.-D.G.F.P. Suceava în ceea ce privește suma de lei cu titlu de impozit pe venit anual suplimentar și cu privire la suma de lei cu titlu de majorări de întârziere.

Obligă pe pârâtă să achite reclamantului suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 07 noiembrie 2011.

Președinte,

Red.

Tehnored. ?

Ex.4, 2.2011